

Misijska župna zajednica mladih „Jarmina“

Hvaljen Isus i Marija!

Općina Jarmina se nalazi na sjeverozapadnom dijelu Vukovarsko–srijemske županije. Godine 1944. je komunistička vlast protjerala sve jarminačke Nijemce u svoju državu. Na njihova ognjišta doseljavaju Hrvati uglavnom iz Hrvatskog zagorja, tako se u šali može reći da je Jarmina najistočnije zagorsko selo.

U mjestu se nalazi i župa Svetog Vendelina koji se slavi 20. listopada.

U želji da život u župi bude što aktivniji, plemenitiji i u vjeri plodonosniji, skupina mladih vjernika odlučila je osnovati župnu misijsku zajednicu mladih. Nijedan misionar nije sam, iza njega stoji cijela crkva. Vođeni tom mišlju prvo okupljanje naše misijske zajednice dogodilo se u Đakovu - pod krovom naše nadbiskupije, pod krovom crkve. Bili smo na devetom seminaru za animatore župnih misijskih zajednica, koji je održan 09. 10. 2010. godine, to smatramo datumom osnutka. Nismo mogli ni zamisliti bolji početak. Osobno iskustvo u radu i potrebama misija i misionara prenio nam je fra. Ilija Barišić koji već 40 godina djeluje na istoku ratom opustošene Demokratske Republike Kongo. Ohrabreni toplinom srca fra. Ilije uvidjeli smo da je svaka pomoć dobrodošla i da u ovom slučaju mi iz male zemlje koja je isto prošla ratne strahote zaista možemo pomoći i učiniti nekome život lakšim, za nekoga u potrebi mi možemo biti Kristove ruke pomoćnice. Poučeni o načinu rada i djelovanja misijske zajednice odlazimo kući spremni za rad.

Uskoro stupamo u kontakt sa Maricom Jelić, (KMP) časnom sestrom salezijankom našom

misionarkom na Madagaskaru. Posredstvom suvremenih tekovina, interneta i e-maila Jarmina i Madagaskar postali su bliski prijatelji. S. Marica je već mnogo godina izvan svoje rodne grude Hrvatske, i rijetko ima priliku govoriti materinji jezik, a kamoli pisati ga, ali evo kako ona opisuje stanje na Madagaskaru - „**Mi ovdje u gradu, i vi u domovini, ne možemo ni zamisliti kako je to prisustvovati na Svetoj Misi samo jedan put na godinu. Kod nas ovdje u selima je to sasvim normalno, jedan župnik za 25 župa!!! Najteže je da su sela jako udaljena jedno od drugog.**“

S obzirom da se tada bližilo advent, prepoznali smo to kao priliku za rad i pripremu za mali adventski sajam, što je bila naša prva akcija. Okupili smo se i zaposlili ruke sa izradom božićnih ukrasa, uz potporu župnika, župljani su se odazvali pozivu i svojim prilogom dali kap dobrote potrebitima. Konačan rezultat nam je javila sestra –

„**□ Novac koji ste poslali za Božić napokon je stigao. Sada je ožujak! Poslano je preko „Don Boscove banke“. Sigurnim rukama braća salezijanci donijeli su ga do Madagaskara. Prošao je kroz mnogo ruku i stigao kod nas sa kamatama!!! I to velikim. Vi ste poslali 270 € a nama je stiglo 500€!!! Svim članovima se srdačno zahvaljujem i svakome posebno, a i cijeloj župi, sa župnikom na čelu! Stvarno ste genijalni! U dogovoru s poglavaricom i ekonomom kuće tim ćemo novcem kupiti materijal za naše maturante. S vašim novcem i u suradnji sa drugim dobrotvorima kupiti ćemo šivaće mašine onima koji prođu na državnim ispitima. Imamo oko 40 kandidata. Mi se trudimo po našim mogućnostima i njihovoj dobroj volji pronaći im posao u odgovarajućim strukama .“□**

Bogu hvala i slava!

Sve nas u zajednici je jako razveselila ova vijest, ali sestra Marica ima još. „**Prošlog tjedna đacima naše tehničke škole dala sam kontrolni ispit. Vidjela sam da jedan dječak ima debele crte od olovke, pa sam mu došapnula: „Hoćeš da ti zašiljim olovku da crte budu tanje, a rad uredniji?“ On je samo sramežljivo odgovorio: „Ne treba!“□**

Ipak sam inzistirala i uzela šiljilo. Na moj zahtjev pokazao mi je svoju olovku dugačku 2 cm i to samo srce - bez drveta! Njemu bi mogli kupiti pribor za pisanje i malo mlijeka u prahu da može popiti čašu mlijeka da se oporavi, imao je nedavno malariju pa ga je iscrpila. Smršavio je: sama kost i koža. Ja sam brzo otišla od njega da obrišem suze i dala mu svoju olovku. Ima njih puno sličnih kao Arnot; tako se zove!“

„**Ovdje također imamo i zavod - sirotište za djevojčice. S njima u slobodno vrijeme izrađujem stvari od recikliranog papira, a rado bismo se uključile u rad vaše misijske zajednice! Pošaljem vam kad nađemo dobrog poštara! Nije dobro da mi samo dobivamo.“□**

Zaista radovi djevojaka su stigli i doista su lijepi. Mailovi od drage nam sestre stižu sve rjeđe, u zadnjem koji je nedavno stigao kaže, da su na kući u kojoj živi ukradene telefonske žice i to već treći puta, tako da Internet ne radi, a s obzirom na učestalost krađi vlasti ne žele postaviti nove. Najbliži telefon je u udaljenoj provincijalnoj kući. Čini nam se da će ovdje imati posla dobri stari poštar.

Mi u Jarmini zato nemamo takvih problema pa mogućnosti interneta koristimo u radu misijske zajednice. Kako su naši članovi svi od reda srednjoškolci, studenti i zaposleni, usklađujemo se posredstvom društvene mreže facebook. Neka i vama dragi čitatelji to bude poticaj da na dobro i za dobro koristite novovjeke tehnologije.

I na kraju želja nam je napomenuti kako nije sve u donacijama i skupljanju novca, to nikako nije primarno, samo je jedan dio koji čini rad u misijskoj zajednici. Druga mnogo vrijednija polovica treba biti ispunjena molitvom. Mnogi misionari stalno naglašavaju kako im je draže primiti pismo od zajednice u Hrvatskoj gdje pišu riječi podrške za njih same kao i za ljude o kojima skrbe. Nemojte podcjenjivati moć molitve.

Pogledajte skenirani članak iz "Radosne vijesti" (Informativni misijski list) - [stranica 1](#) i [stranica 2](#) . Tu je i [slika](#) sestre Marice sa djevojčicom Narindom, kao i njen [tekst](#) zahvale. Evo i slike naših radova ([slika1](#) i [slika2](#)).